

NAPKÖZI

Minek is örültünk mi tegnap együtt?

A kérdés egy jóhangulatú, tevékeny, szeretettel teli délelőttön hangzott el egy demenciával élők számára kialakított napköziben. Azt, hogy minek örültünk, másnapra elfelejtettük, de az öröm érzése megmaradt. Szakemberként soha nem kaptam még ennél hitelesebb visszaigazolást.

A demenciával élők nappali ellátása -a napközi- enyhe, esetleg középsúlyos diagnózissal rendelkező időseket fogad. (a szolgáltató maga határozza meg, milyen súlyossági fokú diagnózis alapján fogadja az érdeklődőket)

A demenciával járó kórképek az esetek nagy hányadában alul diagnosztizáltak. Ez azt jelenti, hogy mire a család észreveszi a tüneteket, a betegség legalább az enyhe fokú demencia alsó határát súrolja.

Érdeemes tehát már akkor szakorvost (neurológus, pszichiáter) és közösséget keresni, amikor még csak azt érezzük: „valami nincs rendben”. A legközelebbi hozzátartozó sokszor nem is tudja konkrétan megfogalmazni a problémát, de érzi, hogy valami megváltozott. A máshová kerülő tárgyak, a romlott étel a hűtőben, az addig patika tisztaságú környezet elhanyagolása, a befizetetlen csekkek, a gyorsan elfogyó nyugdíj, de akár az addig vidám, jókedvű szülő búskomorrá válása mind-mind azt jelzi: segítségre van szükség! Ebben a kezdeti időszakban még fel sem merül a szakellátás (idősek otthona) lehetősége, de a szakszerű segítségre már nagy szüksége van az egész családnak. A napközi minőségi átmenetet képez a sokszor nehézségekkel terhelt otthoni felügyelet és ápolás, valamint a szakellátásba kerülés között. Lassítja az állapotromlást, ezáltal biztosítja, hogy a demenciával élő személyek minél tovább saját környezetükben élhessenek.

A napközi tagjai a hétköznapjaikat egy szerető, elfogadó közösségben tölthetik, ahol demencia barát környezetben, biztonságban érezhetik magukat. Nagy hangsúlyt fektetünk a beilleszkedés időszakára, kibővített életút interjúval segítjük egymás megismerését, a kiszámítható napirenddel növeljük a biztonságérzetet és nem bagatellizáljuk el a jelentéktelennek tűnő eseményeket sem. Igyekszünk a hétköznapokat tartalommal, élménnyel és szeretettel megtölteni, figyelünk a régen berögzült jártasságok megtartására (ne történjen túlgondoskodás) és erősítjük a megmaradt képességeket. Napi kapcsolatban vagyunk a hozzátartozókkal, segítjük őket a demencia megértésében, az elfogadásban, és a nehéz döntések meghozatalában is mellettük állunk.

Minden napnak az a célja, hogy elhangozzék a kérdés: minek is örültünk mi tegnap együtt? DEMENS helyett BONA MENS-érezzük jól magunkat a napköziben, szerető szívvel, szakmai szemmel!

Kass-Francz Andrea szociális munkás, szociális gondozó és ápoló, szenior örömtánc oktató. Demenciával élők nappali ellátásában szakmai vezető és terápiás munkatárs, memóriakövet

<https://szocialisportal.hu/szakmai-intezmenykereso/>

Megjegyzés: az intézménykeresőben egyelőre nincs lehetőség demenciával élők nappali ellátására rákeresni, sok esetben az időskorúak nappali ellátásával integráltan működik!

Forrás: EMMI DEMENCIÁVAL ÉLŐK NAPPALI ELLÁTÁSA SZAKMAI AJÁNLÁS (2019)